

המלחמה על הפלומה של הפרה האדומה

15 שנות ניסיונות להשיג פרה אדומה תמימה הסתיימו בכישלון, עד כה, וזנבות הפרות המיועדות הלבנו ■ אבל מובילי המיזם רחוקים מלהתייאש, וחותרים לחידוש תהליך הטהרה בתוך כשלוש שנים ■ כעת הם מייסדים בית מדרש בתחום, שנועד לגבש הסכמה רבנית ולאומית רחבה סביב היזומה

מוגבהת שחלל הוצץ בינה ובין קברים עלומים, שעלולים להוריד לטמיון את מאמץ הטהרה האומי מטומאת מת. כמה טיפות מהמים הללו על אדם או על כלים שנטמאו בטומאת מת, אותה, ולסלול דרך להמוני יהודים – לא רק להר הבית אלא גם לתי חומי המקדש, שאסורים לכניסה לטמאי מת. כמה התבטאויות של בכירי אויבינו בראשית המלחמה מעידות שטעונו מרכזי בין השני קלים שהובילו לפתיחת המערכה עסק בפרה האדומה. ליתר דיוק, בחמש הפרות האדומות שיובאו מטקסט לשילה הקדומה כשנה לפני פרוץ המלחמה. הן שימשו את האויב כתירוץ: הפרה האדומה היא מזימה להציף את הר הבית ואת מקום המקדש בהמוני יהודים, וכך לשמוט את הקרקע מתחת לבלעדיית האסלאם עליו. גם נתוני הצפייה בערך "פרה אדומה" בוויקיפדיה בערבית

במאמץ רב שנים להשגת פרה אדומה. הירישה הסוככה ביותר – אך לא היחידה – היא שהפרה תגיע לגיל שנתיים כשאין על גופה אפילו שתי שערות שאינן אדומות הצומחות ממקור צמיחה אחר. כשהמש הפרות הללו הגיעו ארצה הן היו אדומות לגמרי, אולם כאשר התקרבו לגיל שנתיים צמחו בזנבות כל הפרות שערות לבנות וצוהבות. מלבד הזנב, גופן נותר עד עכשיו חום־אדום למהדרין – למעט אותה, שנפסלה בשלב מוקדם ונשחטה בתרגול של תהליך הפקת האפר.

זו הפעם השנייה ב־15 השנים האחרונות שתהליך השגת הפרות האדומות נתקל בבעיה שנראית בלתי עבירה: צמיחת שערות שאינן אדומות בזנב. יש לציין שהבעיה השחורה הוא הגן הדומיננטי בצבע הפרה, והציבע האדום רצסיבי: בן האנוס, ההרכב הגנטי היחיד המאפשר היווצרות פרה אדומה תמימה הוא צירוף מרכיבים רצסיבי, אלא שכנראה אין בכך די. מוטי ציה של הגן המכונה PMEL17 הופכת את הפרה לאדומה פחות. במקרה של הפרות בשילה הקדומה, דומה, העובדה שרק זנב הפרות הלבני – בניגוד לשאר גוף הפרה – מעידה שהבעיה אחרת. ככל הנראה מדובר בירידה בייצור המלנין בתאי הפיגמנט של זקיפי השיער. מתברר שמשם כמו בגוף האדם, שיערות הפירות מלבינות או מאפירות לעת זקנה. כל המומחים ובעלי החי וות האמריקנים שיעצו לאנשי המכון לחקר הפרה האדומה מעידים שאין בנמצא פרות אדומות בנות שנתיים ומעלה ללא שערות לבנות בזנבן.

הדבר הביא להתלבטות הלי־כתיב בין העוסקים בתחום: האם לתלוש את השערות הלבנות לפני הקרבת הפרה על אף היריעה שתחתן עלולות לצמוח שערות לבנות חדשות? עלה גם רעיון להסיר את השערות הללו באלקטרו־ליזה, כדי שלא ישוּבו ויצמחו שערות שאינן אדומות בנקודות הללו. במכון מוכרים שהחואים האמריקנים שמתחרים ביניהם בתחום אדומות הפרות אינם לוקחים בחשבון את מצב הזנב, בדיוק בגלל הבעיה הזו.

מומחי המכון לחקר הפרה האדומה מתלבטים כעת בין שלוש אפשרויות שונות. הראי שונה היא מציאת דרך לכי תית להכשיר את ארבע הפרות בשילה הקדומה, וכך להעמיד פרה אדומה תמימה מתאימה בתוך חודשים מעטים. לחלופין נשקל איתור של פרות אדומות תמימות חדשות ברחבי אמריקה והבאתן ארצה, תהליך שעלול לארוך כשנתיים, או ייבוא ורע מתאים שעשו להצמיח כאן עדר של פרות אדומות תמימות בתוך כשלוש שנים. היתרון להתלתלת התהליך מחדש, בעיני גיבוי הלכתי רחב יותר לפרות צעירות שיתלוש מהן את השערות הלבנות מיד עם צמיחתן. גם מסיבות אחרות, הקשורות בתודעה ובהכשרת הלבבות, מעריכים במכון את משך הזמן הנדרש לקיום מעמד ממלכתי ראוי של שחיטת הפרה ושריפתה בכשלוש שנים: "מסתמן שבתוך שלוש שנים שלושת המרכיבים היסודיים יהיו בני השגה: הגיבוי ההלכתי, התודעתי והכלכלי יבשילו דיים כדי לאפשר אירוע לאומי היסטורי – מעמד הטהרה הלאומי", אומרים במכון.

במקום שהפרה האדומה נשחטה בו בימי קדם, מורחית לכיפת הסלע ובקו הגובה שלה, שוכנת כיום כנסיית רומניוס פלוויס. אנשי המכון לחקר הפרה אינם בטוחים שבכנסייה יתלהבו לאפשר לקיים שם את המעמד ההיסטורי שעשוי להחזיר את היהדות לימי קדם, ומנסים לאתר חלופות אחרות ברחבי הר הבית – בתנאי שיש זכו, כמו, לגיבוי הלכתי.

מי שמעלה בדעתו מעמד שחיטה ושרפה ממורד שיעשה בחופזה ובסודי סודות, איננו מבין כנראה את סדר הגודל הנדרשים. לצורך המצווה יש ליצור במקום שייבחר כמה

צילום: שילה הקדומה

הפרות האדומות בשילה הקדומה

תקציר הפרקים הקודמים: וזאת מי מעיין שמעורב בהם אפר פרוץ המלחמה, מעידים על הויקה בין המלחמה ובין הפרה הנ"ל. עד היום היו בהיסטוריה היהודית תשע פרות אדומות בסך הכול. הראשונה – "פרת משה רבנו", אפשר לקרוא לה – נשחטה עוד במדבר. שמונה האחרות נשחטו ונשרפו בהר הזיתים, אל מול פתח המקדש, בימי בית שני. לא היה צורך ביותר מכך. מחקר של פרופ' זור עמר מאוניברסיטת בראילן גילה שפרה אחת עשויה להספיק לטהרתם של כ־600 מיליארד טמאים, כלומר לעשרות או מאות שנים של טהרה לעם כולו. הפרה האדומה האחרונה נשחטה ככל הנראה בידי הכהן הגדול ישמעאל בן פיאבי בשנת 62 לספירה, ואפרה הספיק לטהרתם של כ־250*300 טמאי מת עוד כ־250 שנה לאחר שהמקדש עצמו היה לאפר. הפרות שיובאו ב־2022 מטקסט הן כבר בנות ארבע שנים, כולן מוּן של פרות חר"מות אדומות המכונה "אנגוס אדום". ייבואן היה שלב נוסף

קבוצת בזן
בתי זקוק לנכס בע"מ

שאגת הארי

בשעה שכוחות הביטחון פועלים בחזיתות השונות, עובדות ועובדי בזן ממשיכים לפעול באחריות ובמסירות כדי להבטיח את העצמאות האנרגטית של ישראל

נך נראית חזית לאומית.

הגורם המוביל את המאמץ להשגת פרה אדומה, הרב עזריה אריאל, בנו של נשיא מכון המקדש הרב ישראל אריאל, כתב כבר יותר מאלף, עמודים של דיון הלכתי בנושא, אולם גם הוא זקוק לגיבוי מגורמים רבניים חשובים כדי להתקדם. במכון לא פוסלים גם הצבת שלטי חוצות שירבנו את הציבור להצטרף למאמץ הלאומי. "רצון הציבור הוא קריטי בהם" לך לאומי, במיוחד בנושא שעל פניו רחוק מלב האומה", נכתב במסמך מקרים של המכון. "להציג את מצוות פרה אדומה לאומי ממות לחיים, ממלחמה לתקומה, מכאב לצמיחה באמי צעות טהרה מטומאת מת. נדרש להציג את הטהרה כמצווה הכי רלוונטית לתקופה בכלל ולכל מעגלי המלחמה בפרט".

ראשי המכון לחקר הפרה האדומה השיגו לאחרונה את הסכמתם של החוואים האמי ריקניים להכליל מהשנה הבאה בתחרות השנתית המתקיימת בין החוות מסלול התמודדות על הפרה העונה לקריטריונים ההלכתיים, באופן שיותווה הישר מבית המדרש שמקים המכון. שם מקווים שהמאמץ המרוכז על שלל ענפיו יסלול בקרוב את הדרך אל המטרה המסומנת: חידוש ממלכת, ציי בורי ולאומי של מצווה נדירה ובלתי מובנת כמעט אלפיים שנה לאחר שפסקה מלהתקיים. לדכונים ממכון הפרה האדומה ולהצטרפות: <https://zc.vg/> N1wV